

pride iz Županove tiskarnice: „Zora“ na svetlo, jugoslavenski zabavnik od gosp. Razlaga; zares zakasnjena novoletnica, ali vsaj dobro došla! Obsega mnogo članov od g. izdatelja, po tem Josipine Turnogradskie, dr. Tomana, J. Vinkovića in še drugih.

Poslednjiči Vam še to naznanjam, da je neutrudljivi g. Bogoslav Šulek, kteri omenjeni veliki neuško-horvaški slovar spisuje, vsemu temu velikemu trudi vsprot še „biljoslovje“ (rastlinoslovje) spisal, ktero je za šole že odobreno. Gosp. Šulek spisuje sadaj po višji nalogi „Prirodopis“. Učilnice bodo nevtrudljivemu spisatelju vedno zahvalne za njegov brezkrajni trud, s katerim množi naše zanstveno slovstvo. Slava mu!

Zorislav.

Iz Boštanja. 26. dan maliga travna je bil za celo Boštajnsko faro vednega spomina vreden dan. Bil je namreč pervi kamen za vtemeljitev naše nove farne cerkve slovesno blagoslovjen. Kakor obris nove cerkve na papirju kaže, bo zares tako lepa, da ji bo le malo enacih. Bog le daj, da se pričeto delo po sreči doversi!

Tone Planine.

Iz Ljubljane. Potovaje po Dolenskem se je prečastiti deželnemu poglavaru gosp. grof Chorinsky iznowega prepričal grozne nadlage, ki tare vseskozi revne Černomljane. Ginjen silne revšine prosi na Dunaji za pomoč, in kmalo naznani telegrafno pismo gosp. ministra notranjih oprav gosp. dež. poglavaru v Ljubljani slediči milostni sklep Njih veličanstva:

„Polajšati nadlage v okrajni Černometlski se vrstled Narvišjega sklepa od danasnega dne tistih 3564 centov dvakrat pečenega kruha, ki so v Ljubljani, in tistih 1000 centov rajza, ki so v Karlovci za vojaške namene shranjeni, Vaši blagorodnosti za razdelitev izroči. Ob enem se je naprosito vojno ministerstvo, da naj vojaškim poveljnikom v Ljubljano in v Zagreb o tem potrebne naukaze po telegrafu pošlje. Stroške za prepeljanje omenjenega žireša poplačajte blagorodni gospod iz deželnega zaklada.“

Na Dunaji 13. maja 1853.

Novičar iz mnogih krajev.

V čast ptujim vladarjem, ki so se sedaj na Dunaji snidili, se bojo slovesnosti verstile za slovesnostmi. Višoko čislani kralj Belgiški je od presv. cesarja za lastnika slavnoznanega regimeta štajarskega (poprej Piret imenovanega) izvoljen. — 19. tega meseca se je začela tudi v Terstu kupčijska in obertnijska zbornica, in tukajšna borsna konsulta in deputacija, ki je skozi blizo 100 si za kupčijo Teržaško velike zasluge pridobila, je jenjala ti dan. Iz govora deželnega poglavarja, ki je slovesno odperl začetek novi zbornici, zvemo, da se je v začetku tega stoletja v Terst vsako leto le kakih 4000 bark pripeljalo; vrednost blaga ni več znesla kakor 30 milionov fl., — v letu 1852 pa se je pripeljalo že 12.000 bark in vrednost v peljanega blaga je znesla 120 milionov fl., izpeljanega pa 76 milionov. — Brata Pongrac iz Ljubljane, ki sta prevzela dela za poravnavo Save, se sémertij po Savi vozita na posebnem parobrodu, skerim si gradivo (Baumaterial) za omenjene dela bolji kup pripravljava. — Gosp. nadvojvoda Janez pridejo s svojo gospo prihodnji mesec spet v Terst. — Teržaški časnik pravi, da kineško strojilo, od kterege so tudi „Novice“ zadnjikrat omenile, je scer bolji kup od turškega, pa je tudi slabji. — Učenik naravoslovja v Livorni g. Enrico del Pozzo je znajdel podmorsko barko, s ktero se zamorejo potopljene barke iz dna morja vzdigniti. — Nek L. Mohrherr v Innsbruku je znajdel furnire in drugo leseno robo za pohišje (Möbel) tako izdelovati, da ne morejo zgoreti; dobil je privilegij na

to znajdbo in bo te dni prodajavnico take nezgorljive robe na Dunaji odperl. — Od ene strani se sliši, da knez Černogorski snubi serbsko kneginjo, od druge pa, da snubi vnučinjo barona Sina-ta. — Mati sultanova (sultanka Valide) 48 let stara, je umerla; bila je posebno milostna žena. — Še zmiraj se nič prav ne vé, kaj se v Carigradu kuha. Angleški časnik „Times“ misli, da nar veči sreča za Turčijo so zdaj Slovani v Moldavi. Valahii in Serbii, ker oni nočejo samostojnosti, ki jo pod Turkom vživajo, rusovski samooblasti darovati, in to — pravi „Times“ — je zdaj naj veči podpora Turčije, ker če bi Slovani hotli Turka spoditi, bi se ne mogel dolgo braniti, al oni nočejo. — Od silnih neviht, povodinj in toče se sliši iz Würtemberškega, nekterih krajih Ogerskega, okoli Wiener Neustadta in iz Milanske okolice. — Velika obertnijska razstava v Dublinu na Irskem se je začela 12. maja; pervi dan je bilo 10.000 ljudi v veličanskem poslopju.

Smert Marka Kraljeviča.

(Konec.)

Dan na dan skoz celi božji teden,
Kdor kolj ide skoz široko šumo,
Vsaki meni, da le spava Marko,
Dalječ okrog njega se sprehaja,
Ker boji se njega probudit.
Kjer je sreča, tū je tud nesreča,
Kjer nesreča, se tud sreča znajde.
Ino dobra sreča izvodila
Igumana Svetogorce Vasa
Je od bele cerkve Vilindara
So djakonom svojim Izajiom.
Ko opazil je Iguman Marko,
Z desno roku djakonu pomigne:
»Tiho, sinko, da ga ne probudiš,
»Ker nevoljen je po spanju Marko,
Ino znal bi naju pogubiti.“
Pazeč skerbeno, kako Marko spava,
Pa zagledal pismo je nad Markom,
I prebral ga tiho je do cerke.
Pismo pravi, da je mertev Marko.
Sadaj skerbeno raz konjiča stopi,
I dotakne se desnice Marka.
Al že davno se je locil Marko.
Toči solze proiguman Vaso.
Ker je njemu močno žal po Marku,
Mu odpase tri opase blaga,
Odpasuje, sebi pripasuje.
Misli misli proiguman Vaso,
Kje zakopal mrtvega bi Marka,
Misli misli, vse naenkrat zmisli:
Verže Marka mrtvega na konja,
Pa ga nese na bregove morja,
Z mertyvim Markom sede na galeje,
I odnese ga na Sveti goro.
Pod cerkvio stopi iz galeje,
I ga nese u Vilindar cerkvo,
I mertvaške bere bilje Marku;
Na zemljici mu telo opoje,
Nasred bele cerkve Vilindara
Ondi starček je pokopal Marka;
Znaminja mu nobenega ne stavi,
Da ne znade se za roko Marka,
Da nad njim se vražnik ne osveti.

* * *

Zahvala.

Gosp. fajmošter Križaj iz Mernepeči so poslali živino-zdravniški učilnici dlačni klopčič, ki je bil najden v vampu 4 tedne starega teleta. Ker tacega golega klopčiča še učilnica ni imela, se tolikanj bolj zahvaljuje za poslanega.

Vodstvo živino-zdravniške učilnice v Ljubljani.

Vganjka poslednje zastavice:
Gospod.